

Afsender
KriSoS-Basen
Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ

Evt.: ”Returneres ved varig adresseændring”

Alle henvendelser kan rettes til:

KriSoS-Basen

Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ
tlf.: 66 12 20 32

E-mail: krisos@krisos.dk

www.krisos.dk

Bank 1551-0016204641 eller Giro 01-16204641

Formand & kasserer

Inger Ebbesen
Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ
tlf. 31 90 42 23
inger@krisos.dk

Ledergruppemedlem

Redaktør
Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
3630 Jægerspris
tlf. 20 76 30 37
inga@krisos.dk

Ledergruppemedlem

Erna Frost
Klokkelyngen 9
8643 Ans By
tlf. 86 87 03 69
erna@krisos.dk

Ledergruppemedlem

Kai Rasmussen
Skovfyren 30
8620 Kjellerup
tlf. 86 88 23 52
kai@krisos.dk

Nordisk koordinator

Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
tlf. +45 20 76 30 37
inga@krisos.dk

Ønsker du yderligere oplysninger om arbejdet, er du velkommen til, at kontakte en af ovennævnte personer, eller en af kontaktgruppemedlemmerne som du finder på foregående side.

◆ ◆ ◆

Næste nummer af KriSoS vil udkomme ca. 1. december 2013

Stof til næste blad bedes gerne tilsendt hurtigst muligt.

◆ ◆ ◆

OBS - det er tilladt at kopiere dette blad, og dele det ud til andre.

KriSoS

Kristne i Social- og Sundhedssektoren

20. Årgang

September 2013

Nr. 3

*”Herren velsigne dig og
bevare dig,
Herren lade sit ansigt
lyse over dig og være
dig nådig,
Herren løfte sit ansigt
mod dig og give dig
fred.”*

Indhold:

Ingers side - Referat fra årsmøde i Norge
Næste skridt - Tordenskjoldprædiken o.a.

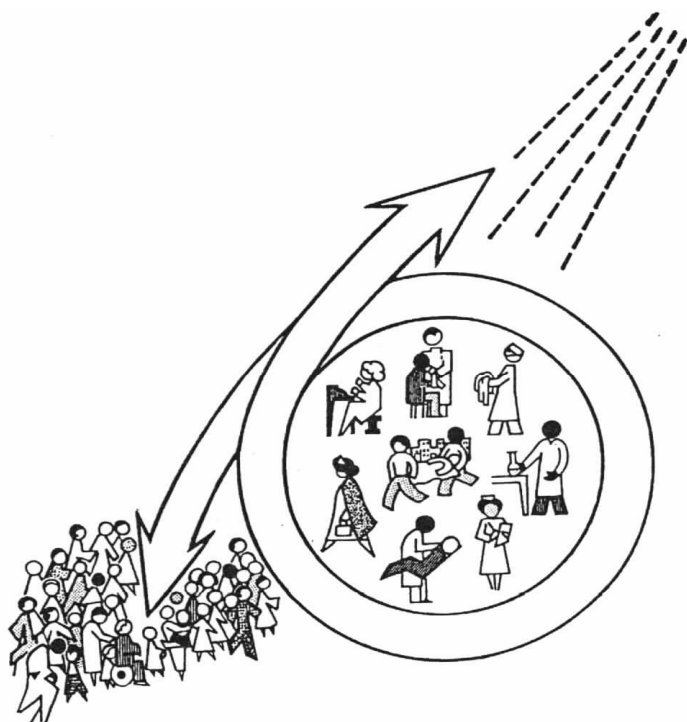
KriSoS

Kristne i Social- og Sundhedssektoren
Medlem af Healthcare Christian Fellowship International

www.krisos.dk

KriSoS har til formål:

- at styrke det kristne menneskesyn i social- og sundhedssektoren
- at inspirere til venskabsevangelisation og totalomsorg

**”Som Faderen har udsendt mig,
sender jeg også jer!”**

Joh. 20,21

KriSoS

kontaktgruppelidere

Ring til en af vores kontaktgruppelidere eller en fra ledergruppen, hvis du ønsker yderligere oplysninger om

KriSoS - Kristne i Social- og Sundhedssektoren

1 - Region Nordjylland

Ledig

Kontakt Inger hvis du vil være KriSoS
kontaktperson i Nordjylland

4 - Region Sjælland

Connie Kjær
Rosenvænget 24, 1-4
3600 Frederikssund
tlf. 22 11 39 66
conniekjaer@live.dk

2 - Region Midtjylland

Erna Frost, tlf. 86 87 03 69
Klokkelyngen 9,
8643 Ans By

5 - Region Hovedstaden

Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
3630 Jægerspris
Tlf. 20 76 30 37
inga@krisos.dk

3 - Region Syddanmark

Lis Touhy, tlf. 23 47 71 31
Gl. Tingvej 13
6818 Årre

Leder af KriSoS:

Inger Ebbesen
Jervelundhaven 23
5220 Odense SØ
Tlf.: 66 12 20 32/31 90 42 23
Mail: inger.ebbesen@gmail.com

Dansk og nordisk bedekoordinator

Inga Sørig
Lindegaardsvej 18
3630 Jægerspris
Tlf. 20 76 30 37
inga@krisos.dk

MEMLEM AF KriSoS

At være medlem af KriSoS koster Kr. 150,00 om året.

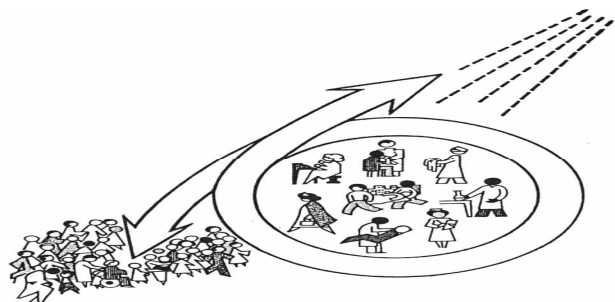
Beløbet kan indbetales på medsendte girokort. Husk: kryds i rubrikken "kontingent".

Jo flere medlemmer - jo større muligheder har vi, for at opfylde visionen.

Vær med til at støtte dette arbejde - Tak til enhver som melder sig ind og
TAK for hver en gave vi måtte modtage. Tak for respons på KriSoS arbejde.

Gaver via Missionsfonden: Bank 9570 – 06139450 eller
giro 613 9450 mrk. KriSoS er fradragsberettiget.

Ledet i bøn af barmhjertighed.

Vær med til at gøre en forskel - som salt på et æg!

Der går dagligt flere mennesker til Social- og Sundhedssektoren end til kirkerne!

Francis Grim

Kristne i Social og Sundhedssektoren er kirkens forlængede arm.

NÆSTE SKRIDT

Den 2. fredag i hver måned fra kl. 04.00 til midnat er KriSoS bedetid i www.bedehus.dk, der er tværkirkelig bøn for Danmark. Har du lyst til at være med kan du kontakte Inga Sørig inga@krisos.dk

Sundhedssektorsøndag den 20. oktober. Kig ind på www.krisos.dk

Europæisk Prayerweek uge 2 i Sverige, nær Halmstad

1. maj forskellige steder

Verdenskonference for ledere i Pretoria, Sydafrika 3. til 8. maj 2014

Kære alle

En dejlig sommer går på hæld og jeg håber, I alle har nydt dén og tanket solskin til efterår og vintertid forude.

Inga og jeg fik forsmag på sommerens glæder og Guds rige velsignelse over arbejdet, da vi sidst i juni deltog i KFH's konference i Gjøvik i Norge sammen med Barbro og Margret fra Sverige og godt 30 nordmænd. Et skønt sted, som vi nåede efter 11 timers køretur og 700km: Folkehøjskolen Viken ved Mjøsa som vi var så velsignede at have udsigt til fra værelset. Den norske bedekordinator Ann Marit havde lavet en meget smuk bedevandring med stationer i den ene ende af salen, hvor vi kunne tænde et lys og bede en bøn, lægge et bedeemne i en krukke, eller hente et bibelvers og hvor der også sad bedevagter og bad for det aktuelle møde og taleren. Vi blev budt velkomne af Grete Finsrud, som igen havde begået et skønt digt over alle de "V'er" hun mente vi skulle forholde os til, i de kommende dage. Barbro sluttede med et digt, om "ikke at præstere, men hvile i Gud" fra Marianne Karlsson. Vi var på en skøn køretur i en anderledes norsk natur end jeg, tidligere har set. Mange løvtræer, blomster og store grønne marker. Besøget i et protestantisk kloster med bare 2 fastboende diakonisser var bevægende.

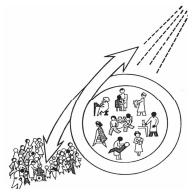
"En uforanderlig Kristus i en foranderlig verden" var det dejlige tema for konferencen som tidligere sygehuspræst Karin Sidsel Solberg og Rune Andreassen, nu deltids præst ved en frikirke og tidligere præst på Finnøy underviste ud fra. Nogen fik sandsynligvis mere med end andre, jeg syns Gjøvik mål lå lidt tungt for mine ører. Karin S. Solberg talte om, at det handler om, at vi bliver set og at mange af vore fordomme bunder i, at vi søger vort eget ansigt i den andens og derfor ikke ser det, som det er. Gud må ikke afbildes, kan ikke afbildes, men Jesus er Guds udtrykte billede: Ordet tog bolig iblandt os og vi ser Herligheden som er fra Gud. Johs.1.1. & efter flg. Jesus har vist os, at Gud identificerer sig så meget med os, at vi kan se Hans ansigt i vore medmenneskers 2. Kor.4.6+7: Skatten har vi i lerkar, derfor kan det ses, at det er Guds kraft og ikke vores. Rune Andreassen brugte Rembrandts billede af "Den fortabte Søn vender hjem" som udgangspunkt for sin undervisning. Iflg Rembrandt er Gud både mand og kvinde, når vi ser hænderne på billedet. Sagde, at historien ikke handler om en jødefar og en jødesøn, den er universel og handler definitivt om os. Det er Adams barn, der ligger på billedet. Vi er nok hver især mere lig den ældste søn. "Glansmennesker" er vi alle. Misundelse, vrede, egoisme og selvgothed karakteriser os. Læs Es 53 og hjælp hinanden med at bøje knæ. Se bort fra alt det onde, forlad din vrede, kom hjem til Herrens bord. Han sidder ved højbordet, med sin elskede Søn, den enbårne og ser ned over bordet, hvor vi sidder ved bordet og glæder os over den gode mad og den fine dragt og Han ser også de mange tomme stole og Han ser ud over de høsthvide marker, hvor der mangler arbejdere og Han vil sende os ud og gå med os og bære os. Gud har båret over med mennesker til nu; men nu befaler Han os til at vende om. Efter udflugten var der festmiddag og en fin festaften med skønne sange og opbyggelig fortælling om livet på Finnøy i gamle dage og konferencen sluttede med en festlig dåbs gudstjeneste i Gjøvik Kirke søndag, som blev ledet af en dansk præst og så tog vi den lange tur hjem igen. Mange velsignelser rigere.

Den rigdom vi har i Kristus, at Kristus har givet sit liv for os, så stor værdi kan vi kun opnå ved at vende os til Ham, & sige ja til at blive Guds børn. Det må vi dele ud af, give videre og invitere flere til at komme med til Herrens fest. Guds velsignelse over alle i den tjeneste i det kommende efterår.

Inger Ebbesen

Kære alle i korsflagenes lande.

4 x 6 = 24

Tidligere på året mødte jeg en dame og beundrede det smykke hun bar om halsen. Hun fortalte at det var velsignelsen og at det var købt i Israel. Jeg fik sagt noget om Arons tusindårgamle velsignelse. Står det i Bibelen? spurgte hun og jeg fortalte hvor.

Per Arne Dahl gav en huskeregel: $4 \times 6 = 24$ og det dækker 4. Mosebog - kapitel 6 vers 24. En måske nyttig viden? Vi kan jo i en kode velsigne hinanden på arbejdspladsen blot ved at sige 24.....!

Velsignelsen, som Herren gav Moses til Aron, at sige til israelitterne: *"Herren velsigne dig og bevare dig, Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig, Herren løfte sit ansigt mod dig og give dig fred"*. Gud giver 3 ubetalelige gaver: nåde, omsorg og fred.

Ved årsmødet i Gjøvik var velsignelsen igen aktuel til ny forståelse.

Ved starten af sin undervisning startede Rune Andreassen med at lyse velsignelsen og havde fokus på hvilken betydning det har at blive mødt af et lysende ansigt.

På Rembrandts billede af den fortabte søn ser vi den hjemmeboende søn til højre i billedet og ser at hans ansigt lyser, selv om han føler uretfærdighed i hjertet over at broderen bliver tilgivet og modtaget af Faderens kærlighed. Bemærk forskellen på hænderne, der både er mands- og kvindehånd. Herren lyste sit ansigt over os i Norge, må han også gøre det i Sverige i Finland i Island og i Danmark. *Inga*

Herrens nåde, omsorg og fred være med os alle.

Fra bedegruppen i Kjellerup.

Vi samles den første torsdag i hver måned, i Kirkecentret i Kjellerup, som vi låner gratis og så er det et neutralt sted at mødes.

Vi begynder kl. 15,30 eller når vi alle er der, vi er som regel fem deltagere. Da de fleste af os stadig arbejder og vagterne ikke altid slutter kl. 15,00 kan det ind i mellem knibe med at være der til kl. 15,30.

Bedemødet starter med stykket på stafetten eller nogle vers fra biblen, så bruger vi takkeemnerne fra stafetten dernæst emnerne at bede for. Så får hver enkelt tid til at komme med deres personlige forbøn, til slut beder vi for den stund vi har haft sammen og afslutter med Fadervor.

Der er to mødedage, der er anderledes, den første er 1. maj hvor vi har fortalt til andre at vi har et bedemøde hvor vi specielt beder for social og sundhedssektoren, nogle gange har der været flere end bare dem vi plejer, på den dag slutter vi af med kaffe.

Den anden specielle dag er den vi har i december hvor vi tager til Silkeborg hvor en af dem, der er med, bor. Det er vores juleafslutning hvor vi igen bruger stafetten, men får så kaffe med god kage til, så der bruger vi lidt mere tid.

Kai Rasmussen.

For resten: Ved De, hvordan man kører trillebør?

Det er pærelet: Man stiller sig på jorden med benene mellem armene, så tager man fat med hænderne i armene og løfter benene fra jorden og går!

Det har meget større effekt at tænde et lys i mørket, end at tænde et lys i lyset.

*Du behøver ikke at præstere
 Hvil i mig
 Jeg elsker dig
 Det er ikke dig,
 der har det afgørende ansvar for dit liv
 Det har jeg
 Og jeg har lovet at være med dig hver dag
 Du duer som du er
 Det eneste jeg forlanger
 er, at du tror på mig.
 I liv og død er jeg med dig
 Så forsøg at slappe af
 som et barn i sin Fars favn
 Jeg fører dig i havn.
 Og jeg har også ansvar for dine nære og kære
 som jeg lover at redde og bære
 Anerkend ikke præstation
 Hvil i troen*

Marianne Karlsson

Hvad foregik der inde i hovedet på Tordenskjold? – Bare vi vidste det. For tankerne må have bølget frem og tilbage. Vilde tanker. Tunge tanker. Stolte tanker. Frygt. Drømme. Håb. Snedige ideer. Luftkasteller og fortvivlet kældermørke. En bekymringsvågen Tordenskjold i sin køje om bord på sit skib til ankers ud for Frederikshavn. Han venter på at vinden kan føre hans flåde over mod svenskerens skærgård til kamp mod svenskerne for at beholde Norge som dansk. Udfordringerne vrimler om ham, tæt som en mågeflok over en fiskestime. Det har været meget ensomt. Og meget vanskeligt. Her var mere på spil end de fleste af os nogensinde kommer til at opleve i vore liv – selv om vi jo godt kan føle os udfordret. I skulle unde jer selv en tur op gennem den svenske skærgård og besøge de steder, hvor Tordenskjold tog sine kampe. Det indgyder respekt. Tag f.eks. turen ind i den snævre fjord, Dynekilen, hvor Tordenskjold overlistede og nedkæmpede den svenske flåde og dermed hindrede dem i at tage Norge fra Danmark. Se op på klipperne, hvorfra svenskerne kunne have plaffet hans søfolk ned – lige så let som raske drenge skyder krager med deres luftbøsser. Turen derind har krævet mod. – Eller mere præcist. Det krævede den rette blanding af ubekymrighed og rettighed omhu. At man har gjort skibe, grej og mandskab klar til opgaven. Lavet ordentlige planer. – Og så tager af sted – uden bekymring. Når man ser et søkort over den svenske skærgård kan man godt blive bange. Alle disse undersøiske skær og sømærker at holde rede på. Strømme og vinde, der suser hid og tid. Det virker helt uoverskueligt. Mange giver op. – De begår nemlig den klassiske fejl. De vil overskue det hele på en gang. Have styr på det hele på en gang. Bekymrer sig om det hele på en gang. Og så mister de fokus, mister modet – og bliver hjemme. Skal man klare skærene derovre, så skal man gøre det modsatte. Et step ad gangen. Fokus på det første skær, man skal forbi – og så lade være med at bekymre sig om dem der kommer bagefter. Dem venter vi med, til vi når dem.

Eller som Jesus sagde: Vær ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.

Det var ikke kun frisuren, Jesus og Tordenskjold vist nok havde til fælles. De havde også en ubekymret tilgang til livet fælles.

I år fejrer vi 200 året for Søren Kierkegaards fødsel. Søren Kierkegaard skrev også om det ubekymrede liv. Bl.a. i sit lille enkle skrift om "Liljen på marken og fuglen under himlen".

Det handler om markens lilje, som ikke bekymrer sig om at den snart skal visne og dø. Nej, den finder sig i sin skæbne – og blomstrer glad i dag. For det er i dag, den lever. Det samme med himlens fugl. Selv om den snart skal falde til jorden og dø, så lever den glad og ubekymret – i dag.

Det er i dag, det sker. Det er i dag, vi lever. Det er i dag, vi skal tage denne dags udfordring og kamp op.

Tordenskjold måtte blive i havn, hvis han lod sig overvælde af alle de mulige ulykker, der måske kunne ramme ham hinsidan i morgen. Men han tog af sted. Klarede et skær ad gangen. En kamp ad gangen. Med rettidig omhu – i dag. Og ubekymret for i morgen.

Sådan leves livet. Sådan mærker vi at vi lever. Sådan er vi tilstede i livet. Sådan er hvert øjeblik i vort liv et øjeblik, hvor vi skal afgøre os. Vælge, handle, tage stilling, udvise rettidig omhu. Det er ved at være til stede i øjeblikket, dette øjeblik, som altid er afgørelsens øjeblik, at vi bliver til som mennesker.

Vi vil hele tiden helst flygte fra øjeblikket, fra nuet, fra denne dag. Flygte tilbage i fortiden, i nostalgien. Flygte til det, som ikke er mere. Det er så dejligt uforpligtende. Sådan ender vi som omvandrende museumsgenstande. – Eller vi flygter ud i fremtiden, det som ikke er endnu. Det er også så dejligt uforpligtende. Drømme kan vi have – så vilde som vi vil. De koster os ikke noget. Kræver ikke noget. – Hvad enten vi flygter tilbage til fortiden eller frem i fremtiden, så flygter vi fra det nu, som er i dag, i dette øjeblik.

Flygter fra vor virkelighed, fra vort ansvar, fra os selv, - vi undgår at blive til dem, vi er. Undgår vort eget liv.

Jesus ville have os til at leve i dag. Søren Kierkegaard skrev om, hvad det vil sige. Tordenskjold viste på sin egen Fanden i voldske – eller Gud i voldske måde, noget af, hvad det går ud på.

Nu har vi nok ikke så meget krudt i en vis legemsdel som Tordenskjold. Og det er måske også godt nok. For det er jo ikke sikkert at vi magtede at bruge vort krudt lige så talentfuldt som ham.

Men vi har alle vore udfordringer. Vi har alle denne dag, dette øjeblik at tage vor udfordring op i. Det handler nok ikke om, at vi skal erobre Norge tilbage til Danmark. Nordmændene klarer sig jo flot uden vort herredømme.

Men vi har hver i sær noget vi skal. En opgave, en udfordring, et valg, en afgørelse, livet har stillet os over for. Hvad det er, ved vi bedst hver i sær. Det kan ingen andre end os selv gøre sig klog på.

Det må vi så tage på os, på eget ansvar, i dag, hvert nyt øjeblik. Holde fokus på det, som Tordenskjold gjorde. – Og gøre det med både ubekymrethed og rettidig omhu. Fortiden skal vi måske nok lære af – men ikke bekymre os om. Al den skyld og skam, alle de dumheder og svigt, der flyder i vort kølvand, må vi overlade til Guds tilgivelse. Det giver os frihed og nyt gå på mod til at tage dette nu, dette øjeblik udfordring op.

Og fremtiden skal vi ikke drømme os væk i eller gå under af frygt for. Den må vi lægge i Guds hånd. Gud som nådigt fjerner vor skyld lige så langt fra os, som øst er som vest. Gud som nådigt mætter vort liv med gode gaver.

Gud som i sin uendelighed og uforståelighed er større end alt, hvad vi er og kan forstå. Han giver os nådigt lov at være til – og være dem vi er – i dette levende øjeblik. Det er den ufattelige gave. Den store udfordring, som vi hvert øjeblik må holde fokus på. For hvert øjeblik er vor afgørelsens øjeblik, øjeblikket hvor vi bliver til som de mennesker vi er.

Livet er som dråber, der falder. Dryp. Dryp. Dryp. Nu. Nu. Nu. – Det er i det dryp, der falder nu, - vi møder Gud. Møder os selv. Bliver til dem, vi er. Amen.